

Desátý sněm Strany soukromníků České republiky – Holice 9. 6. 2018

■ **Petr Bajer** předseda Strany soukromníků České republiky | předseda strany v Pardubickém kraji | místostarosta města Holice | podnikatel

V pořadí již desátý celorepublikový sněm Strany soukromníků České republiky se konal 9. června v Holicích.

Petr Bajer

Ladislav Linek

Ivo Valenta

Jako hosté v prostorách základní umělecké školy vystoupili například předseda ODS Petr Fiala, senátor Ivo Valenta či místopředseda Starostů a nezávislých Radim Sršeň. „Na tomto místě jsme pořádali sněm již před třemi lety, kdy byla budova nově otevřena. Za tu dobu se na ní nic nezměnilo. U nás však došlo k mnoha událostem a strana prodělala další etapu zvyšování svého politického vlivu,“ říká předseda Strany soukromníků České republiky Petr Ba-

jer. Sněm je vždy příležitostí pro bilancování a hodnocení. Jakých bylo tedy uplynulých 12 měsíců pohledem Strany soukromníků České republiky? Jakkoliv se to může zdát na první pohled vcelku neatraktivní, na prvním místě bych zmínil, že se nám podařilo částečně zprofesionalizovat republikové vedení strany a zároveň zajistit prostředky pro krajské organizace. Šlo o nezbytný předpoklad pro rozpořádání činnosti krajských rad a místních

klubů, posílení členské základny a vznik nových odborných sekcí. Rád bych zmínil například Mladé soukromníky či sekci Ženy soukromnice. Dále se poprvé od vzniku strany povedlo sestavit a v Rozšířeném předsednictvu schválit rozpočet na rok 2018 s výhledem na další tři roky a zároveň nastavit financování volebních kampaní. Toto se povedlo díky sponzorům, členským příspěvkům, příspěvkům od státu za mandáty a financím plynoucím z uzavřených dohod.

Petr Fiala

Libor Lukáš

Boleslav Buzek

Stabilizace a získávání dalších pák k řešení problémů

V pořadí již desátý celorepublikový sněm Strany soukromníků České republiky se konal 9. června v Holicích. Jako hosté v prostorách základní umělecké školy vystoupili například předseda ODS Petr Fiala, senátor Ivo Valenta či místopředseda Starostů a nezávislých Radim Sršeň. „Na tomto místě jsme pořádali sněm již před třemi lety, kdy byla budova nově otevřena. Za tu dobu se na ní nic nezměnilo. U nás však došlo k mnoha událostem a strana prodělala další etapu zvyšování svého politického vlivu,“ říká předseda Strany soukromníků České republiky Petr Bajer.

Sněm je vždy příležitostí pro bilancování a hodnocení. Jakých bylo tedy uplynulých 12 měsíců pohledem Strany soukromníků České republiky?

Jakkoliv se to může zdát na první pohled vcelku neatraktivní, na prvním místě bych zmínil, že se nám podařilo částečně zprofesionalizovat republikové vedení strany a zároveň zajistit prostředky pro krajské organizace. Šlo o nezbytný předpoklad pro rozpořbování činnosti krajských rad a místních klubů, posílení členské základny a vznik nových odborných sekcí. Rád bych zmínil například Mladé soukromníky či sekci Ženy soukromnice. Dále se poprvé od vzniku strany povedlo sestavit a v Rozšířeném předsednictvu schválit rozpočet na rok 2018 s výhledem na další tři roky a zároveň nastavit financování volebních kampaní. Toto se povedlo díky sponzorům, členským příspěvkům, příspěvkům od státu a financím plynoucím z uzavřených dohod.

O Soukromnících, byť nemají ve Sněmovně zastoupení, je slyše stále častěji. Navenek jste velmi aktivní...

To, co se v naší zemi v posledních letech děje, je velmi alarmující a vyžaduje to adekvátní odezvu. Nestačí čekat na volby, musíme bojovat naplno a pořád. Mluvíme například o demonstracích, které jsme iniciovali či podporovali. V tomto směru jsme zaznamenali bezesporu největší úspěch spojením asi 20 malých politických stran, aktivistických skupin, sdružení a asociací s kterými jsme uspořádali 25. února demonstraci proti totalitě. Ta bezesporu nastartovala protesty lidí proti vlivu komunistů a dalším nešvarům a vyvrcholila na začátku června, kdy proti vlivu komunistů, jednání premiéra Babiše

a prezidenta Zemana protestovalo v Praze a na dalších místech několik desítek tisíc lidí. Navíc to, že nemáme zastoupení ve Sněmovně, není tak úplně přesné – s poslanci ODS se podílíme na přípravách nových zákonů či jejich novelizací. Kromě toho byla naše práce vidět také v obcích, městech a krajích, kde máme svoje zastupitele. A v neposlední řadě musím zmínit i vynikající práci, kterou odvádí náš zatím jediný senátor Ivo Valenta. Jeho aktivitu v Senátu z mého pohledu nikdo nepřekonal.

Jedním z nejdůležitějších momentů loňského roku ale byly parlamentní volby. Jak spolupráci s ODS hodnotíte s odstupem?

Byli jsme první, kdo ukázal, že se středopravicové strany dokážou dohodnout, a že mohou jít za společným cílem. Dohoda byla výsledkem zdravého rozumu obou politických stran a jejím výsledkem je bezesporu to, že ODS i díky našim hlasům skončila na druhém místě ve volbách a stala se nejsilnějším politickým opozičním subjektem v Poslanecké sněmovně. Součástí této dohody mimo jiné bylo i umístění našich kandidátů na kandidátních listinách ODS ve všech krajích. Ač jsme nikde nekandidovali na předních volitelných místech, neklamali jsme a chybělo snad jen trochu štěstí abychom měli i my své zástupce v poslanecké sněmovně. To konečně dokládá i moje kandidatura, kdy chybělo pouhých preferenčních 21 hlasů. Dále pak zmíním starostku Janu Křížkovou ze Zlínského kraje. Ani jí mnoho hlasů nechybělo. I v dalších krajích jsme však nedopadli špatně a přinesli mnoho preferenčních hlasů. Jejich matematickým součtem jsme ODS zajistili asi 2 až 3 poslance navíc.

Spolupráce s ODS pokračuje, jedním z hostů sněmu byl i předseda Petr Fiala...

V současnosti je spolupráce vedení obou stran na velmi dobré úrovni. Máme podepsanou dohodu o spolupráci obou stran všude tam, kde to bude možné, a kde to půjde. Naplňují se koaliční kandidátky, domlouvají se vzájemné podpory komunálních kandidátek nebo kandidátů do senátu. Spolupráci ale připravujeme i s dalšími názorově a myšlenkově spřízněnými stranami a hnutími. Důležitý je pro nás výsledek, kterým je mnoho našich nových zastupitelů. Tím získáme nové komunální politiky, kteří po získání zkušeností mohou úspěšně kandidovat v dalších volbách. U našich kandidátů do Senátu pak spoléhám na to, že budou úspěšní a doplní v Senátu zatím osamocené Ivo Valentu.

Jak tedy zatím vypadají výsledky jednání před podzimními volbami?

Jednáme usilovně ve všech krajích. Ke konci května bylo dosaženo dohody nad 19 kandidátkami

Radomír Charvát

s ODS. V několika místech jsme pak spolu s občanskými demokraty v širší koalici. Spolupracovat budeme také s Nezávislými, TOP 09, Svobodnými, místními sdruženími a dalšími. V celkem 81 městech a obcích se naši členové rozhodli jít do toho samostatně. Zatím domluveno asi 130 kandidátek.

A Senát?

Zatím máme schváleny tři kandidáty. V obvodu 41 – Benešov je to náš člen Aleš Hemer, na Chrudimsku posíláme do boje legendárního hokejistu Vladimíra Martince (spolu s SNK ED) a ve zlínském obvodu s číslem 81 je to podnikatel a někdejší hejtman Libor Lukáš.

S jakými ústředními tématy do nadcházejících voleb jdete?

Vzhledem k povaze komunálních voleb, které jsou převážně o místních tématech, i těch senátních, kde jde o osobnosti, něco jako centrální rétorika nebude. Z každého našeho kroku, postoje i řešení ale musí být patrné, že nikdy nepřestaneme bojovat za aktivní obyvatele toho státu, kteří svou prací drží ekonomiku. Vždy budeme bojovat proti omezování demokratických principů, vždy budeme bojovat proti KSČM. Nesmíříme se s poskytováním obrovských finančních injekcí ve formě dotací velkým firmám, které je vůbec nepotřebují, stále budeme bojovat proti bobtnající byrokracii a šikaně podnikatelů v podobě častých kontrol a následně často likvidačních pokut. Stojíme si za tím, že stát má působit především preventivně a výchovně, nikoli jako dráb čekat, kdy bude mít příležitost nás setnout.

Výsledky komunálních a senátních voleb ve dnech 5. až 6. října hodně napoví o postavení Strany soukromníků České republiky na pravé straně politického spektra

■ **Rudolf Baránek** zakladatel Strany soukromníků České republiky | politický tajemník strany
| starobní důchodce

Výsledky komunálních voleb v roce 2014 – počty zastupitelů

Kraje	ČSSD	KDU-ČSL	KSČM	ODS	ANO	STAN	TOP09	Piráti	Svobod.	ÚSVIT (SPD)	Soukr.
KV	111	19	84	36	48	32	29	5	7	3	2
UL	293	19	291	174	132	57	26	1	8	1	2
LI	96	22	61	69	75	100	20	-	2	-	-
HK	111	140	76	97	70	71	29	-	4	-	-
PA	165	250	133	85	89	107	8	-	2	3	6
VY	310	534	192	145	59	26	16	-	3	-	-
DL	209	473	186	92	81	200	36	36	1	6	-
ZL	247	500	129	93	92	170	16	-	7	17	-
MS	393	371	262	136	152	49	40	-	2	8	-
JČ	273	339	175	172	90	91	65	-	7	4	1
PL	199	76	150	125	78	85	45	1	-	-	1
STRČ	492	110	305	402	158	255	100	2	5	6	1
JM	350	337	193	199	131	8	62	2	-	-	1
PHA	81	33	26	159	91	7	151	11	4	-	-
Celkem	3 330	3 229	2 263	1 984	1 346	1 258	643	58	52	48	14

Pro výše uvedený rozbor jsem si vybral 9 současných parlamentních stran, navíc Svobodné a Stranu soukromníků České republiky, kteří mají po 1 zástupci ve vrcholných parlamentních orgánech. Soukromníci mají senátora Iva Valentu a Svobodní evropského poslance Jiřího Payna.

Uvedené mandáty z komunálních voleb 2014 jsou ty, které 11 parlamentních stran s celorepublikovou působností získalo samostatně. Místní koalice jsou tak různorodé, že to nejde objektivně spočítat a na republikovou politiku nemají téměř žádný vliv. Navíc mým cílem je vyhodnotit ty strany, které o osudu naší republiky už rozhodují nebo o tuto výsadu výrazně usilují. Stejný rozbor udělám i po letošních komunálních volbách a věřím, že naše stavovská strana bude mít mnohem důstojnější výsledky.

Určitě se shodneme, že politická scéna se za poslední 4 roky zásadně změnila. Dne 12. 7. uchopila moc ve státě první vláda, která je závislá na hlasech bolševika. Před 28 lety jsme se jich zbavili a vinou Zemana, Babiše a naší pravcové nemohoucnosti je máme zpátky. Všimněte si, jak soudruhům mediální pozornost chutná. Opět slyšíme, že jedná ústřední výbor komunistické strany, který ještě neví, jak rozhodne. My,

kteří jsme v komunismu žili 40 let, to víme dopředu. Vždy se rozhodnou tak, aby získali moc. Jsou trpěliví, umí si počkat a jsou stále velmi nebezpeční. Těmto přímým následníkům KSČ, která vraždila, zavírala lidi a okradla spoluobčany o majetek, tedy nebezpečný ksindl, vůbec nevnadí, že předseda vlády byl komunista, estébák, je trestně stíhaný a každý den lže jinak. Naučil se to u nich dobře. „Bývalý“ se současnými se vždy domluví. Jsou totiž z jednoho hnízda. Je ale zarážející, kolika procentům našich spoluobčanů to nevnadí!!! Strana soukromníků České republiky se za poslední 4 roky také hodně změnila. Pod naší značkou působí senátor, 3 krajsí zastupitelé, 3 starostové, 3 místostarostové a dnes už více jak 40 obecních zastupitelů, protože někteří nezávislí v mezidobí do naší stavovské strany vstoupili nebo se stali našimi organizovanými sympatizanty.

Preferenční hlasy (kroužky) dokazují, že jsme v parlamentních volbách 2017 výrazně pomohli ODS k postavení druhé nejsilnější strany v parlamentu. Z těchto voleb máme také dva 1. náhradníky do parlamentních lavic. Uvidíme, jestli na ně dojde řada. Stejně jako za 1. republiky v Československé živnostensko-obchodnické straně středostavovské se i naše členská zá-

kladna skládá z 80 % z živnostníků, OSVČ, podnikatelů a členů jejich rodin. Ale máme v našich řadách i pedagoga z Univerzity Karlovy, profesora Univerzity Palackého v Olomouci, lékaře, učitele, státní zaměstnance, mistra světa v motocyklových soutěžích a další výrazné osobnosti z různých oborů.

Proč to vlastně všechno píše? Současnou politickou situaci v České republice považují za velmi nebezpečnou, ale ne za ztracenou. Jsem přesvědčen, že nastupující vláda nevydrží celé 4 roky. Důvodů bude několik, ale tím zásadním bude ten, že Andrej Babiš bude chtít využít své momentální popularity a získat více jak 30 % hlasů, aby nepotřeboval k vládě podporu 2 stran.

Teď obsadí klíčové funkce, zesměšní ČSSD a zaútočí. Komunisty si nechá v záloze. Peníze na tuto hru má a navíc si pohlíká dotace. Politické síly od středu doprava musí tuto jeho hru vabank přijmout, dobře se připravit a utkat se s ním v mimořádných volbách. Nechat ho řídit další 4 roky by mělo nedozírné následky. Tvrdím, že přes další chystané represivní zákony by ve velkém zničil soukromnický stav, který je u něho první na řadě. I naše křehká demokracie je jím ohrožena. >

Postavení a role Strany soukromníků České republiky v tomto zásadním politickém souboji se bude hodně odvíjet od výsledků komunálních a senátních voleb 5. a 6. října 2018. Pokud chceme být bráni napravo vážně, musíme se alespoň přiblížit k výsledkům Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR z komunálních voleb 1994. Tato stavovská strana, na níž také navazujeme, získala v tomto roce 197 mandátů.

Měla starosty v Chebu, Chomutově, Chodově u Karlových Varů, Špindlerově Mlýně, Lednici na Moravě, Dubu u Prachatic atd. Pro dokreslení Československá živnostensko-obchodnická strana středostavovská měla za 1. republiky pravidelně v Čechách, na Moravě a ve Slezsku 1 000 a více zastupitelů, desítky starostů, v Praze pravidelně 3. náměstka primátora, až 16 poslanců, 6 senátorů a od r. 1929 i 2 ministry Československé vlády. Velmi důležité budou i senátní volby ve stejné dny. Jsem přesvědčen, že máme šanci, aby někdo z trojice pánů

Libor Lukáš – exhejtman Zlínského kraje, obvod č. 80 Zlín, Vladimír Martinec – legendární hokejista, obvod č. 44 Chrudim a Aleš Hemer – spoluzakladatel Sdružení podnikatelů v r. 1989 a Strany soukromníků České republiky v r. 2008 obvod č. 41 Benešov byl zvolen do senátu.

Vážení, 21. listopadu bude mít naše nástupnická stavovská strana živnostenského typu 10 let. Určitě se shodneme, že soukromníci, jejich rodiny a jejich zaměstnanci potřebují důrazné politické zastání v obcích, městech, parlamentu, senátu a ve vládě. Toho jde dosáhnout pouze dobrými výsledky ve volbách. Jako zakladatel Strany soukromníků České republiky Vás zdvořile, ale důrazně žádám. Zaberme a dokažme výsledkem těchto i dalších voleb, že jsme na dobré cestě být důležitým hráčem na politické scéně. Nikdo se soukromníků nezastane tak, jako jejich stavovská strana. Chce to trpělivost! Čím dál tím více lidí na to už přichází.

Snaha o upálení demokracie

■ **Ing. Ladislav Linek** 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky | OSVČ

O obskurním vystoupení pana prezidenta bylo již snad napsáno v dostupných médiích vše potřebné. Jaký je jeho přesný fyzický stav nevím, jaký je jeho stav duševní, je naprosto zřejmé. A odpoledne 14. června vyvrátilo veškeré možné polemiky.

O tom, že namísto již skoro zapomenuté aféry s trenýrkami, šlo o upálení všech, kteří se svobodně vyjadřují k současnému politickému marasmu, je nad slunce jasnější. S jakou chutí by pan prezident nechal tyto lidi zmydlit nějakou bezpečnostní složkou je z výrazu jeho tváře nadmíru jasné. A všechny ty odbojné novináře, tu novinářskou žumpu, do kriminálu. Prozatím

to však takhle nejde. Zdůrazňuji slovo prozatím. Vtírají se i další zajímavé otázky. Jak asi musí být placeno okolí prezidenta, aby se zúčastnilo a navíc s úsměvem této trapné frašky (samozřejmě placených z peněz daňových poplatníků). Kolik asi stál „zásah“ hasičského sboru, kolik stál rozdělávač ohně, benzín a všichni další, kteří se na této šaškárně podíleli. O kolik asi opět vzrostla

prestiž České republiky v zahraničí. A milí soukromníci, toto je člověk, který mimo jiné horlivě doporučoval schválení EET. Teď alespoň vidíte, kam mimo jiných kravin tyto „navíc vybrané peníze“ od živnostníků jdou.

Pokud někdo snad naivně očekával abdikaci, tak mu můžu říct: Tento zlý člověk neabdikuje nikdy. A ani jeho okolí mu to nemůže dovolit. Příchod nového hradního pána by nutně znamenal rychlý konec pro všechny zde přítomné. A ještě jednu neprofesionální radu pro novináře. Až zase bude dělat Hrad podobnou tajnou akci, vykašlete se na ni. Nulový ohlas v médiích je to nejhorší, co si mohou představit.

dění v regionech

5. červen 2018

■ **Jitka Linková** vedoucí Republikové kanceláře Strany soukromníků České republiky | živnostnice | Praha

Na tomto datu by normálně nebylo nic moc zajímavého. Pro mnoho lidí tomu tak i jistě bylo. Ne však pro mě a další desetitisíce lidí, kteří opět vyšli do ulic vyjádřit svůj nesouhlas se situací ve své zemi. Hned na začátku musím smeknout pomyslný klobouk před odvahou demonstrujících v malých obcích a městech. Tam na tento svůj krok tito lidé totiž mohou doplatit. Jak pívá ve své písničce Marta Kubišová, zloba, závist, zášť, strach a svár umí vykonat své. Ještě jednou **VELKÝ DÍK ZA VAŠI ODVAHU!**

A teď k matičce Praze, kde jsme byli my. Hnutí Milion chviliek pro demokracii svolalo demonstraci na Václavák, pod koně. Už když jsme

přicházeli, viděli jsme, že nás nebude málo. A i když tuto akci mnohá média úplně „zazdila“ či „jenom zbagatelizovala“, věřte, že nás na tom Václaváku v cca 19 hodin bylo nejméně 25 tisíc. Organizace demonstrace byla na velmi dobré úrovni, vystoupila řada zajímavých hostů. Chvillemi jsme si připadali, jako bychom se vrátili v čase. Zase se demonstrovalo proti bolševikovi ve vládě, za demokracii. Nikdy by mě nenapadlo, že někdy po roce 1989 budu muset chodit demonstrovat proti komoušům, kteří se opět derou k moci, a za udržení demokracie v našem Kocourkově. Bohužel Žlutý Mozkomor ze Strakovky a Zlý klaun z Hradu tomu tak chtějí a dě-

lají proto všechno možné i nemožné. Nevím, co ještě horšího budou muset tito dva udělat, aby se alespoň část jejich voličů probrala z hypnózy a přestala je volit. My s manželem se snažíme všem vysvětlovat, proč jsou tito dva tak nebezpeční. A zkoušíme, možná sysifovsky, přesvědčit jejich voliče, které potkáme, aby je už dále nevolili. Bojíme se, že se nám to moc nedaří. Ale nevzdáme to!

Na závěr jedno troulalé přání. Kéž by se situace u nás vrátila do demokratického normálu, abychom nemuseli demonstrovat v ulicích a nemuseli se stydět za prezidenta a premiéra naší malé země.

GDPR pět minut po dvanácté

■ **Bc. Jaromír Kuba** Člen Strany soukromníků České republiky | živnostník | Pardubický kraj

Na internetu je celá řada článků, které se zabývají GDPR, nicméně jen v malém množství z nich naleznete konkrétní informace, jak jednat a co dělat. Jako Soukromníci nejsme zvyklí jen planě hovořit, proto i v této sérii článků přinášíme konkrétní tipy, jak se vypořádat s GDPR, určené hlavně pro drobné podnikatele.

Současný stav

Obecné nařízení (GDPR) nabylo účinnosti dne 25. 5. 2018, nicméně Česká republika nestihla schválit příslušný prováděcí zákon. Zde se sluší připomenout, že ve většině států EU prováděcí zákon mají, Slováci nevyjímaje. Kdo za současný stav může? Samozřejmě ten, kdo je „u kormidla“. Nařízení bylo schváleno 27. dubna 2016, vláda prováděcí zákon schválila teprve 21. března 2018 a ten následně doputoval do Sněmovny, kde se mu začnou ve výborech věnovat až v červenci. Reálný termín schválení tak vychází na čtvrtý kvartál 2018. Nemohu se nezeptat, co odpovědné osoby činily ty téměř dva roky.

Jsmo tak v situaci, kdy GDPR platí (jde o Nařízení EU, takže je účinné bez ohledu na to, že Česká republika při implementaci zaspala), ale není doplňující národní legislativa, která zákon zpřesňuje a řeší věci, které evropský zákonodárce nechal na jednotlivých státech.

K odpovědnosti za současný stav a zpoždění, které nás všechny dostává do složité situace, se přirozeně nikdo nehlásí. Je tak od státu krajně pokrytecké sekýrovat české občany za neplnění drobných zpoždění v situaci, kdy sám není schopen za celé 2 roky schválit zákon, který většina ostatních států schválit stihla. Do ošemetné situace se tak dostal i Úřad pro ochranu osobních údajů, který bude právě doposud neschváleným zákonem „pasován“ do role dozorového orgánu. Jaké je postavení úřadu ve chvíli, kdy zákon není přijat a samotné GDPR nechává určení dozorového úřadu na národní legislativě? Právní výklady se různí...

Stát zaspal i na poli informační osvěty, čehož využily některé firmy, pro jejichž praktiky se vžil výraz „ZV – vyděsit a vyfakturovat“. K tomu by také nedošlo, kdyby tu byly jasné informace. Ty je ale třeba o něco opřít a těžko se mohou odpovědné orgány vyjadřovat v situaci, kdy právní názor, stanovisko, či vyjádření nelze opřít o stabilní legislativu.

Do současného stavu se snaží zasáhnout zákonodárci – jak? Na poslední chvíli se pokoušejí snížit sankce obcím. Jinými slovy českému živnostníkovi nikdo neodpustí ani pověstné „N“, zatímco pro samosprávy je GDPR moc náročné a složité a je třeba jim tak na poslední chvíli pomoci. Pokud se dle vyjádření některých odpovědných osob de facto nic nemění a GDPR není

potencionálně likvidační pro české podnikatele, proč je tu tak vehementní snaha pomoci obcím razantním snížením pokut? Dostí ale o neutěšené legislativní situaci, níže nastíním možný postup, který bych zvolil v časové tísní.

Informační memorandum

Subjekty údajů (např. klienty) je třeba informovat, jak zpracováváte jejich osobní údaje. To se dělá nejlépe prostřednictvím www stránek. Podíval bych se tak na „informace o zpracování osobních údajů“ na stránkách firem, které mají stejný, či podobný předmět činnosti (dokument

se může jmenovat i poučení subjektu údajů, informační memorandum, nebo ochrana osobních údajů atd.), přičemž bych volil zavedené firmy. Tím rozhodně nenevím ke krádeži cizích dokumentů, nicméně díky internetu zjistíte, jak může tzv. informační memorandum vypadat a také se přesvědčíte, že v případě GDPR neexistuje jen jedna správná cesta. Nařízení je obecné (má to i v názvu), takže zatímco banky mají tyto informace většinou podrobné, jiní velcí hráči mají memoranda krátká, s obecnými odká-

zy na platnou legislativu a předpisy o archivaci dokumentů.

Pokud agenda zpracování osobních údajů není rozsáhlá, jednoduchá a obecná varianta informačního memoranda většinou postačuje.

2. Určitě bych navštívil stránky Úřadu pro ochranu osobních údajů, České advokátní komory a ministerstev. Získal bych tak metodiky, vzory dokumentů a doporučení, jimiž se lze řídit. Můj oblíbený je dokument z Ministerstva zdravotnictví, řešící implementaci GDPR v malých ordinacích, což je obecně dobře použitelné i pro malé firmy. Velmi dobrou práci odvedla i Ministerstva vnitra, práce a sociálních věcí, školství a další. Ačkoliv nejsou informace většinou určeny přímo pro živnostníky a drobné podnikatele, jsou poměrně dobře použitelné i pro ně.

3. Pořídil bych si vhodnou literaturu. Nejčastěji beru do ruky „Praktický manuál GDPR pro každého“ - jde o shrnutí GDPR v kostce, kde hledám pokaždé, když potřebuji „rychlou informaci“ o obsahu Nařízení. Na této knize jsem měl tu čest se autorsky podílet. Ke klientům běžně nosím i knihu od JUDr. Žúrka, spolu s publikacemi od JUDr. Navrátila (a kol.) a JUDr. Janečkové ve formě e-booku.

Prokázání souladu

Dále bych si udělal pořádek v osobních údajích - inventuru a na jejím základě vyhotovil jednoduchou dokumentaci pro prokázání souladu s Nařízením. Návod lze najít na mnoha místech, já osobně bych si vybral již zmíněnou metodiku pro malé ordinace ze stránek Ministerstva zdravotnictví. Pro ty nejmenší bych např. mapování zpracování s analýzou rizik dělal opravdu velmi jednoduché, viz vzory na blog.master.cz. Záznamy o činnostech také stačí jednoduché. Dále je třeba uzavřít zpracovatelskou smlouvu např. s externí účetní a externím IT. Vzory jsou ke stažení. Samozřejmě je třeba vhodným způsobem dbát na ochranu osobních údajů - doporučená jsou opatření, jako šifrování, instalace vhodného antiviru a firewallu. O tom si můžete přečíst na mnoha místech, je tak zbytečně se opakovat.

Pověřenc

Ortívá většina malých a středních podnikatelů mít svého pověřence nemusí, bližší informace lze nalézt na stránkách ÚODOU.

Co přístě

V pokračováních se zaměřím podrobněji na jednotlivé části implementace. Přeji vám hodně štěstí a firmy, vyznávající princip „ZV - vyděsit a vyfakturovat“ co nejdále od těla.

Informace ze severu Moravy

■ **Bc. Petr Thaisz, MBA** místopředseda Strany soukromníků České republiky |
předseda strany v Moravskoslezském kraji | podnikatel

Moravskoslezský kraj je krásný, ale v leccěms zvláštní a jeho centrum, tedy Ostrava, bývá svými obyvateli nazývána „regionem razovitym“.

A jaká je nálada v kraji před nadcházejícími podzimními volbami?

Připomeňme si výsledek těch posledních, tedy podzimních parlamentních.

Poslední volby do Poslanecké sněmovny zcela překreslily dosavadní politickou mapu Moravskoslezského kraje. Vítězství v nich slavilo hnutí ANO i další nesystémové strany. ČSSD jako vítěz minulých voleb zcela propadla.

Jak se ovšem promítne současná nálada voličů v říjnových komunálních a doplňujících senátních

volbách je otázkou. Zřejmě se ještě více, než kdykoliv dříve, projeví specifičnost komunálních voleb při výběru kandidátů bez ohledu na jejich politickou příslušnost.

Občanští demokraté dosáhli v podzimních parlamentních volbách na dva zástupce v parlamentu a jsou si vědomi počtu hlasů, kterými Strana soukromníků, přispěla k lepšímu výsledku DDS, než před čtyřmi lety. Zřejmě i to byl důvod pro vstřícnější postoj k uzavírání společných kandidátek a kandidátek DDS s podporou Soukromníků. V ně-

kterých městech jsme dokázali nabídnout velmi kvalitní kandidáty, někde se vhodní kandidáti hledali těžce a někde se nenašli vůbec.

Nejvíce obsazeny máme koaliční kandidátky Občanských demokratů a Strany soukromníků ve Frýdlantě nad Ostravicí a Frýdku Místku, kde je vzhledem k počtu našich kandidátů v čele těchto kandidátek, velká pravděpodobnost získání několika zastupitelů v těchto městech.

Kromě společné kandidátky v krajském městě, jsme doplnili kandidátky DDS ve všech ostravských obvodech a městech jako jsou Klimkovi- ce, Bílovec, Orlová, Karviná a Opava. V menších obcích se o sestavení kandidátek Soukromníků ještě jedná. Věříme, že do konce července, ještě v kraji další kandidátky sestavíme.

V doplňujících senátních volbách jsme podpořili kandidáta Mgr. Herberta Pavera, kandidujícího za TOP 09 s podporou DDS, Strany soukromníků, Starostů a nezávislých a Zelených. Pan Pavera je od roku 1998 starostou obce Bolatice a bývalý poslanec Parlamentu České republiky, narodil v roce 1958. Vystudoval Pedagogickou školu v Ostravě. Náš postoj k tomuto kandidátovi jsme okomentovali v tiskové zprávě ke zveřejnění jeho kandidatury ve volebním obvodu 68 takto: „Vzhledem k současnému stavu Poslanecké sněmovny, je důležité spojit demokratické síly v Senátu. Osobou Herberta Pavery získáme senátora s politickými zkušenostmi jak z parlamentní, tak i komunální úrovně, který je zárukou spolehlivosti a slušnosti.“

Z tiskové konference kandidáta do senátu Mgr. Herberta Pavery.

Sněm Strany soukromníků ČR z pohledu hosta

■ **Taťána Míčková Muchová** Valašské Meziříčí | sympatizant Strany soukromníků České republiky | kandidátka do městského zastupitelstva | Zlínský kraj

9. června 2018 jsem se zúčastnila 10. sněmu Soukromníků. Jelikož nejsem členem strany, byla jsem pozvána jako host. Na sněmu jsem byla poprvé a plna dojmů, hned zasedám k PC, abych vám sdělila své myšlenky.

Úplně první příjemná zkušenost je, že z Jižní Moravy byl vyslán minibus, který svezl účastníky na sněm do Českých Holic. Myslíte si, že je to samozřejmost? Není, věřte mi. V příjemném duchu se nesl i samotný sněm. Dobrá organizace, občerstvení a jako překvapení, profesionální focení členů sněmu.

Dopoledne bylo plné proslovů. Předně, předsedy strany p. Bajera a dále hostů, z nichž tím nejvýznamnějším byl předseda ODS p. Petr Fiala. Ten

poděkoval za spolupráci a vyjádřil přesvědčení, že ve společné spolupráci budeme pokračovat. Je to důležité sdělení. Jak bylo na sněmu konstatováno, mnoho členů bylo rozladěno postupem ODS po volbách. P. Fialovi bylo vyčítáno, že ve vystoupení v médiích těsně po skončení voleb nepoděkoval Soukromníkům. Byla jsem mezi nimi. Je nepochybné, že i díky hlasům Soukromníků a jejich rodin, získala ODS svůj volební výsledek. Bohužel je však smutným faktem, že ani jeden z kandidátů Soukromníků se do sněmovny nedostal, i když chybělo velmi málo. Chci věřit, že tehdy p. Fialu pouze přepadla euforie ze získaných procent a celkově 2. místa a prostě zapomněl. >

Taktéž bylo konstatováno, že spolupráce s DDS na celostátní úrovni je velmi dobrá, avšak na úrovni komunální selhává. Vidím dva důvody, proč tomu tak je.

1. DDS je tradiční stranou, založenou před 25 lety. Stále je v ní mnoho zakládajících členů, významných podnikatelů. Myslím, že se jí příliš nedaří obnova mladými. Zvláště na komunální úrovni jde často o konfrontaci mezi poměrně akčními Soukromníky, kterým se daří oslovovat i mladé živnostníky, a jmény zprofanovaných starých odesáků, kteří mají pocit nenahraditelnosti. Některá jména prostě nelze akceptovat.

2. Přes veškeré problémy, kterými DDS prošla, ji rostou preference a je zřejmé, že lidé ji chápou jako jedinou pravcovou sílu, která se může postavit známému nepříteli. Petr Fiala ji vyvedl z krize a snad i očistil. I Soukromníci rostou! A jsou přirozeným spojencem DDS. Ve straně jsou schopní lidé, podnikatelé, živnostníci, zkrátka taková, kteří se umí o sebe postarat. Stát nepotřebují ke svým kšeftům, sdružují se proto, aby si zajistili svá práva. To DDS v minulosti nedokázala. Vážené dámy a pánové, DDS se nás bojí! Bojí se, že ji roste konkurence.

A, že to neberou na lehkou váhu, o tom svědčí i přítomnost předsedy DDS na sněmu. Nehledě k tomu, že řada členů DDS již přešla k Soukromníkům. Proto mne trochu mrzí, že diskuze o další spolupráci byla krátká a nenaznačila další možnosti zviditelňování strany Soukromníků. Jsem přesvědčena, že právě sněm byl dobrou příležitostí diskutovat a hledat další cestu, ať již s DDS nebo bez ní. Já osobně jsem pro sjednocování pravice. Máme totiž silného nepřítele. Kriticky také vidím bod ke komunálním volbám. Očekávala jsem konkrétní strategii, jak dosáhnou co nejlepších výsledků. Tady jsem postrádala větší tah na branku ze strany vedení.

V každém městě je situace jiná, nicméně sjednotit a doporučit společný postup je z mého pohledu důležité. Jednak by členové lépe věděli co, jak a kdy dělat a druhák, i občané by pak lépe vnímali naši stranu zvenku. Možná to ještě přijde, sněm byl ale dobrou příležitostí si o tom popovídat.

Mám ale i kladné poznatky. Poznala jsem spoustu příjemných lidí, kterým jde o dobrou věc. Vždy, když se setkáte s lidmi, kteří mají stejný názor jako vy, tak vás to nabíjí pozitivní ener-

gií. Vyměnila jsem si zkušenosti s lidmi, kteří již v komunální politice pracují. Nezanedbatelným faktem bylo zjištění, že z výsledku DDS v podzimních sněmovních volbách, má Strana Soukromníků svůj finanční podíl a to v částce 7mil. Kč, pokud jsem správně poslouchala zprávu o hospodaření. To znamená, že má strana zajištěno financování pro toto volební období. A to je také dobrý signál.

Závěrem chci říct, že je potřeba získávat nové členy a to zejména mladé živnostníky, ale to vy víte. Je to práce na delší dobu, ale vyplatí se. Oslovujte známé ve vašem okolí. Každý z nás má okolo sebe lidi, kteří se živí jako OSVČ. Nebojte se s nimi mluvit, ptejte se, jak jsou spokojeni s vývojem v naší zemi, ve vašem městě. Pozvěte je na schůzku.

Pokud chcete Soukromníky zviditelnit ve vašem městě, nečekejte, že vás média budou vyhledávat. Musíte je oslovit sami. Nabídnout jim něco zajímavého ke zveřejnění. Kandidátka se má odevzdávat 31.7.2018, tento večer je ideální třeba k odpálení kampaně na komunální volby večerním ohňostrojem! Přeji všem zdar v naší práci a hodně úspěchů v komunálních volbách.

krátce

Hokejová legenda v boji o Senát

Známa osobnost a v současné době zastupitel města Vladimír Martinec spolu s dalšími kandidáty do Senátu Parlamentu České republiky Liborem Lukášem a Alešem Hemerem by mohl v horní komoře parlamentu po volbách rozšířit počet našich zástupců. Hokejová legenda bude o hlasy voličů usilovat na Chrudimsku a přirozeně se chce věnovat hlavně sportu. „Jezdím po klubech v kraji a vidím, jaké mají problémy, aby odehrály sezonu. Je potřeba, abychom dostali peníze do malých klubů. Já sám jsem vyrostl na rybníce v padesátých letech, ale to byly přírodní podmínky jiné, led zamrzl v říjnu a vydržel do března. Teď to

není, takže potřebujeme stadiony. A to není jen hokej, podobná situace panuje ve všech sportovních odvětvích,” řekl Martinec. Jeden z nejlepších hráčů československé hokejové historie zároveň nemá být jen vějíčkou pro voliče. „Pan Martinec působí jako radní městského obvodu v Pardubicích a zastupitel Pardubic, takže zná komunální politiku. Je to i člověk, který ví, jak se v obcích a městech žije, není to jen jméno na kandidátce,” poznamenal Bajer.

Musíme ctít tradice a zároveň hledat nové cesty. A hlavně pořádně zabrat, říká Libor Lukáš

■ **Bc. Libor Lukáš** dopravní expert | kandidát do Senátu v obvodu 80 – Zlín na kandidátce Strany soukromníků České republiky | emeritní hejtman Zlínského kraje v letech 2008-2012

Když ho obyvatelé regionu poslali v roce 2000 do vedení Zlínského kraje, neexistoval zde ani kilometr dálnic, D1 končila kousek za Brnem. V roce 2005, když už zastával funkci hejtmána, se podařilo dotáhnout hlavní českou tepnu na samé hranice kraje, o dva roky později vznikl dálniční obchvat Kroměříže a na přelomu let 2010 a 2011 navazující úseky do Hulína a Říkovice. Rychlé tempo nabrala i stavba D55 a byl kompletně připraven projekt D49 směrem na Slovensko.

Pak jako když utne, další velké investice bohužel nepřicházejí. Na kraji už není nikdo tak silný, kdo by dokázal zarputile posouvat věci dopředu

a hájit oprávněné zájmy lidí v regionu. Zkolobovanou výstavbu se Libor Lukáš snaží resuscitovat z pozice předsedy Sdružení pro rozvoj

dopravní infrastruktury na Moravě, ze stejných důvodů pak oznámil kandidaturu do Senátu v obvodu 80 – Zlín. >

Libor LUKÁŠ

SPOLEHLIVÁ CESTA

SENÁTNÍ VOLBY 2018

www.liborlukas.cz

S PODPOROU:

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

SOUKROMNÍCI
STRANA SOUKROMNÍKŮ ČESKÉ REPUBLIKY

SVOBODNÍ

IVO VALENTA
KŘÍŽOVÝ OBLAS

ZVUK 12

NOVÝ IMPULS

MORAVANÉ
petiční strana

NEZ
nezávislí

Zadavatel: Strana soukromníků ČR / Zpracovatel: HEXXA.CZ s.r.o.

ROZVOJI REGIONU BRÁNÍ CHYBĚJÍCÍ DÁLNIČE A KVALITNĚJŠÍ ŽELEZNICE. POJĎME TO SPOLEČNĚ ZMĚNIT!

SILNICE

— D49 Hulín – st. hranice / Púchov

odvede hustou tranzitní dopravu ze Zlína a dalších měst na I/49

— D55 Otrokovice – Uherské Hradiště – Břeclav
uleví lidem žijícím kolem přetížené silnice I/55

ŽELEZNICE

— Otrokovice – Zlín – Vizovice

modernizace a elektrizace trati zvýší komfort cestování

— Staré Město – Luhačovice / Bojkovice (Bylnice) / Veselí n. M.
modernizace a elektrizace trati přinese zkrácení doby jízdy

Stojí za ním hned osm politických stran a hnutí, které v něm vidí garanta toho, že se budování dopravní infrastruktury nejen ve Zlínském kraji podaří skutečně oživit. Kandidaturu Libora Lukáše podporuje Občanská demokratická strana, hnutí Starostové a nezávislí, Strana soukromníků České republiky, Strana svobodných občanů, ZVUK 12, Nový Impuls, Moravané a Nezávislí. Jeho aktivity vnímá jako regionu velmi prospívající i slovácký senátor Ivo Valenta.

Jaké jsou pro vás důvody toho, že v posledních pěti, šesti letech se nedaří v regionu realizovat žádnou větší investici?

Odpověď je přímo v naší historii. A nemusíme si pro ni chodit daleko, ani příliš hluboko. Máme ji takřka u nosu – v éře Tomáše Bati a následně Jana Antonína Bati. Oba měli vizi, nebáli se jít tvrdě za svým a hledali cesty, jak dojít k cíli. Byť to občas i trochu bolelo. A přesně toto je univerzálně platný recept pro každého, kdo chce něčeho dosáhnout. Tyto vlastnosti se ale z politiky čím dál více vytrácejí, nahrazuje je populismus a projev sice řízný, ale bez konkrétního obsahu. Jenže hubou, jak říkali naši předci, ještě nikdo nic nepostavil. A současná situace ve Zlínském kraji to jen potvrzuje – chybí vůle i odvaha postavit se tlaku několika málo aktivistů, kteří svými obstrukcemi opakovaně blokují i stavby dávno připravené.

A jaká je vaše vize toho, jak by mělo vypadat Zlínsko a Slovácko.

Konkurenceschopný region, v němž lidé mají dobré podmínky nejen pro běžný život, ale má také perspektivu jeho dalšího rozvoje. Region, který ctí své tradice, zároveň se ale nebojí vydat po nových, neprošlápaných cestách.

A co k naplnění této vize chybí?

Jsem přesvědčen o tom, že všechny negativní jevy – od nízkých výdělků přes málo pestrou nabídku pracovních míst až po nevyužitý potenciál cestovního ruchu – má jednu hlavní a společnou příčinu. Nedostatečně kvalitní dopravní infrastrukturu, a tím pádem špatnou dostupnost. Dálnice nám chybí více, než se leckdy pohledem z malé slovácké vesnice může zdát. Mezery jsou i v železniční dopravě. Máme sice hustou síť, ale její kvalita vůbec neodpovídá 21. století.

Co s tím lze udělat z pozice senátora?

Podstata je vždy stejná. Na pozici hejtmana, jeho náměstka i jako předseda Sdružení pro rozvoj dopravní infrastruktury na Moravě jsem dělal a dělám pořád totéž – aktivně komunikuju s ministerstvy a dalšími úřady a institucemi, které mají ve své gesci dopravní infrastrukturu. Prostě je nesmíme nechat v klidu. Musíme se tvrdě hlásit, že tady jsme, a že ústřední vláda musí splatit dluh vůči Moravě, která má stále nekonkurenceschopnou dopravní infrastrukturu. Musí vědět, že pro náš region a jeho další rozvoj, je páteřní dálniční síť naprosto nezbytná. A nejen to. Stejně důležité je, aby dálnice a železnice vnímala jako zásadní i veřejnost a následně

vytvářela tlak na politiky a stát. Výstavba dálnic a obecně modernizace dopravní infrastruktury musí jako téma rezonovat celou společností a stát se skutečnou prioritou. A právě z těchto důvodů vidím případný senátorský post jako dobrou platformu pro zintenzivnění snah o urychlení důležitých projektů.

Ze stejného důvodu jste iniciovali petici za dostavbu důležitých dálnic?

Ano. Celý svůj profesní život se řídím zásadou, že nic nevzdávám, dokud nevyčerpám všechny možnosti. Někdo tomu říká zarputilost či umanutost, já v tom prostě vidím cestu vedoucí k cíli. Na rozbité silnice, trapné tempo výstavby dálnic či chátrající vlaková nádraží se běžně nadává v hospodách, náměstích i návších. Jenže to k ničemu nevede. Chtěli jsme dát znechucení lidí nad současným stavem podobu, která má svoji váhu, je nezpochybnitelná a dá se s ní argumentovat.

Nakonec jsme získali pod petici více než 17 000 podpisů, což lze nazvat reálnou silou. Nyní se petici zabývají dva velmi důležité výbory Senátu a vše nasvědčuje, že i díky tomu se nám snad podaří změnit zákony tak, aby se výstavba infrastruktury urychli-la, náš region se zbavil handicapu příhraniční oblasti, aby lidé měli vyšší mzdy, lépe se jim cestovalo, měli bezpečnější ulice a čistší vzduch. Pouze radikální změnou zákonů je možné odstavit aktivisty od systematického blokování výstavby infrastruktury, kteří upřednostňují zájmy křehka polního před oprávněnými zájmy našich spoluobčanů. >

Silnice jsou evidentně vaše dominantní téma... Opět si vypomohu moudrostí našich předků – ševče, drž se svého kopyta. Já jsem původní profesí stavař se zaměřením na dopravní stavby, dopravě jsem se věnoval při práci pro Zlínský kraj a jsem zakládajícím členem a zároveň předsedou Sdružení pro rozvoj dopravní infrastruktury na Moravě. Cesty jsou prostě příběh mého života.

Jaké jsou vlastně aktivity Sdružení pro rozvoj dopravní infrastruktury na Moravě?

O petici a tlaku na zákonodárce už řeč byla. Zabýváme se ale i trpělivou každodenní prací, která sice není navenek příliš vidět, ale její výsledky stojí za to. Společným úsilím s otrokovickou radnicí se například podařilo také odstranit překážky bránící výstavbě další části obchvatu města Otrokovice, který je součástí dálnice D55. Letos se tak s největší pravděpodobností práce na ní po delší odmlce rozběhnou. Po dálnici, která má spojit Olomouc a Břeclav, volají hlavně obyvatelé měst a obcí ležících v trase zcela přetížené silnice první třídy číslo 55. Zatím je v provozu 18 kilometrů z Otrokovic do Hulína. Jihovýchodní část obchvatu Otrokovic v délce 3,1 kilometru, která významně uleví kvítkovické křižovatce, je připravena k zahájení stavby. Úseky Napajedla – Babice – Staré Město – Moravský Písek mají dokončenou dokumentaci pro územní řízení a územní rozhodnutí. Probíhají výkupy a připravuje se dokumentace pro stavební povolení. Snažíme se tlačit dopředu i modernizaci železniční dopravy. Pro celé Uherskobrodsko bude dalším impulzem modernizace a elektrizace tratí

ze Starého Města přes Uherské Hradiště, Kunovice do Uherského Brodu, Luhačovic, Bojkovic až na státní hranici do Brumova-Bylnice. Velmi důležitým projektem, se kterým pomáháme, je modernizace a elektrizace tratí z Otrokovic přes Zlín do Vizovic. Nádraží v krajském městě Zlíně je totiž nejhorší v celé České republice a musíme to napravit.

A co ostatní témata? V čem vidíte prostor pro další zlepšení života v regionu?

Dopravní infrastruktura určitě není jediným problémem, který oblast od Tlumačova, Otrokovic až po státní hranici ve Starém Hrozenkově a Brumově Bylnici tíží. Místní lidé, ať už žijí v podhůří Bílých Karpat, na Slovácku či na Hané, si určitě přejí fungující a dostupnou zdravotní péči. V této souvislosti musíme především rázně odmítnout připravovaný experiment hejtmanství, spočívající ve sloučení všech čtyř okresních nemocnic dohromady. To opravdu nepovažuji za dobrý nápad, protože okresní nemocnice fungují již bezmála 100 let samostatně a tento model se ukázal naprosto funkční a pro pacienty výhodný. Proč máme destruovat to, co dosud funguje, namísto toho, abychom systém postupně zdokonalovali a rozvíjeli? Jednoznačně odmítám slučování nemocnic a vytváření podivného modelu, připomínajícího někdejší Krajský ústav národního zdraví z éry komunismu. Především je potřebné se porvat s problémem nízkých úhrad zdravotních pojištěnců za poskytování zdravotní péče v našich čtyřech okresních nemocnicích. Diskriminační model financování péče je uplatňován celá dlouhá léta – už od roku 1996, a jsem přesvědčený

o tom, že nazrál čas, aby byl posouzen a zrušen Ústavním soudem. Tomu se chci intenzivně věnovat a přinést tak do krajského zdravotnictví nové peníze.

Vleklým problémem prakticky všech koutů Zlínského kraje je odchod mladých na straně jedné, a nedostatek míst pro seniory na straně druhé. Jaké je řešení?

Musíme zajistit dostupné bydlení mladým rodinám a seniorům. Toho lze v dnešní době, kdy ceny za bydlení astronomicky stoupají a střední třída přestává dosahovat na hypotéky, docílit výraznější podporou bytové politiky ze strany státu ve prospěch obcí – prostě obecní byty a nájemní bydlení za normální cenu jsou tedy dnes opět na pořadu dne.

Za vaší kandidaturou stojí i Strana soukromníků České republiky...

Je to logické, dlouhodobě totiž považuji za svou prioritu také podporu živnostníků a malých a středních podnikatelů – oni jsou ti, na nichž stojí naše ekonomika a stabilita regionů. Přesto jsme svědky toho, jak jim vláda nestále hází klacky pod nohy a na ruku jde těm velkým, kteří mají své lobby na všech úrovních a skrytě nebo dokonce dnes už i zjevně ošetřují své zájmy. To je stav, se kterým se nesmíme smířit. A ještě jednu prioritu bych rád zdůraznil. Nesmíme opomíjet ani péči o lidové zvyky, tradice a folklor. Náš region je lidovými tradicemi typický, tento klenot musíme chránit a předávat dalším generacím. Jde o jedno z našich největších bohatství, které navíc můžeme využít i v oblasti turistického průmyslu.

pohledem senátora

Komunální politici jako „majetkoví striptéři“?

Ivo Valenta senátor za Stranu soukromníků České republiky od r. 2014 | krajský zastupitel ve Zlínském kraji od r. 2016 | podnikatel

Zákon o střetu zájmů se zcela vymknul zdravému rozumu. Podle senátora Ivo Valenty je totiž namířen proti všem aktivním lidem, kteří se dobrovolně a nezištně zapojují do práce pro své město či obec.

Zákon je totiž nutí, aby se před veřejností zcela vysvětlili do naha a na internet vyvěšili podrobné informace o privátním majetku, ale také dlužích, hypotékách, apod. „Této problematice se dlouhodobě věnuji. Koncem roku jsem s dalšími 41 senátory podal Ústavnímu soudu návrh na zrušení části zákona, která tuto novou povinnost stanovuje. Šanci na změnu, kterou jsem podporoval, byla i nedávná novelizace zákona, která by majetkový striptýz starostů, místostarostů a radních alespoň zmírnila. To se částečně stalo, ale jako senátor jsem do zákona chtěl ještě vložit právo komunálních politiků na to znát, kdo o nich zís-

kává informace z registru majetkových příznání,“ rekapituluje Ivo Valenta.

„Je pro mě zcela nepochopitelné, že poslanci tento náš návrh zamítli. Jednoznačně je tím ohrožen zájem a motivace schopných a pracovitých lidí kandidovat v podzimních volbách do zastupitelstev,“ obává se Ivo Valenta. Finální podoba zákona o střetu zájmů totiž přinesla spíše více chaosu a nesmyslných výjimek. A hlavně, přístup do registru bude i nadále anonymní a bude tak otevřen zejména všem, kdo tyto informace budou chtít jakkoliv zneužít.

„Není možné, aby se kdokoliv zcela anonymně

a kdykoliv na internetu prohraboval podrobným majetkovým příznáním každého starosty, místostarosty i radního v celé České republice. Chce-li někdo tyto důvěrné osobní informace, měl by se registrovat,“ tvrdí senátor s tím, že chtěl jít ještě dál a usiloval o to, aby byli neuvolnění členové obecních a městských rad ze zákona zcela vyloučeni. „Ti totiž nepracují pro radnici na plný úvazek a doslova za pár korun obětují svůj volný čas práci pro obec či město,“ vysvětlil svůj záměr Valenta. Podle senátora tak nezbyvá než spoléhat na rozhodnutí Ústavního soudu. To může ale bohužel přijít již pozdě. „Jsem přesvědčen, že lidé, kteří působí v komunální politice, jsou poctiví a pracují v drtivé většině pro blaho svých obcí a měst. Nezaslouží si, aby byli takto veřejně propíráni a pranýřováni. Věřím, že Ústavní soud rozhodně v jejich zájmu a to co nejdříve,“ uzavřel Ivo Valenta.

Nejen cyklisti, ale i vodáci a lyžaři se možná dočkají. Senátoři znovu jednájí o toleranci sklenky vína nebo piva

Slovácký senátor Ivo Valenta opět zahájil boj za vinařské cyklostezky. V Senátu totiž znovu předložil zákon o toleranci alkoholu u cyklistů. Navrhuje, aby si stejně jako např. v Rakousku nebo na Slovensku mohli cyklisté na cyklostezkách a silnicích III. tříd dopřát sklenku vína nebo sklenici piva.

Obdobný návrh zákona již v roce 2016 schválil Senát a poslal do Poslanecké sněmovny. Poslanci však do voleb v roce 2017 zákon neprojednali, a tak byl jeho legislativní proces ukončen.

„Už jednou jsme vybojovali bitvu za zdravý rozum, svobodu cyklistů a podporu nejen moravských vinařských cyklostezek. Poslanci však nechali zákon, který horní komora Parlamentu schválila v květnu 2016, více jak rok u ledu a zcela neostyšně ignorovali vůli Senátu i tisíců lidí, kteří se podepisovali pod celorepublikovou petiční akci. Nemohl jsem nechat cyklisty i všechny, kteří pracují a podnikají podél stovek kilometrů cyklostezek, ve stychu. Znovu proto předkládám novelu zákona o provozu na pozemních komunikacích, která by měla být stopkou pokutám cyklistům za jedno pivo nebo sklenku vína, které se mohou vyšplhat až do výše 20 tisíc Kč,“ uvedl slovácký senátor Ivo Valenta.

„Během projednávání návrhu zákona v roce 2016 zaznívala spousta argumentů, z nichž jsem mnohé zohlednil v dnes předkládaném, novém návrhu zákona. Především navrhuji, aby u cyklistů byla

tolerována hladina alkoholu ve výši 0,5 promile, nikoliv 0,8 promile, jak tomu bylo v původním návrhu. Věřím, že tato kompromisní varianta bude mít velkou šanci nejen v Senátu, ale také v Poslanecké sněmovně,“ dodal senátor Ivo Valenta.

Stejná tolerance by se však podle senátora Valenty nemusela týkat jen cyklistů. „Jsem informován o tom, že kolegové senátoři připravují také rozšíření mého návrhu o vodáky a lyžaře, čemuž fandím a rád bych věřil tomu, že se nám podaří tato návrhy v Senátu schválit,“ uvedl Valenta.

Senátor Ivo Valenta patří mezi významné podporovatele rozvoje cestovního ruchu ve Zlínském kraji. „V našem kraji se i díky vysokým dotacím postavila hustá síť vinařských cyklostezek a dalších cyklistických tras, které propojují významné turistické cíle a přinášejí velký potenciál nejen v rámci vlastního rozvoje cestovního ruchu, ale také v oblasti vzniku podnikatelských příležitostí, které vycházejí z genius loci našeho regionu. A to je od nepaměti spojeno právě s vínem a místní gastronomií. Je přeci hloupé pokutovat cyklisty za to, že ochutnají víno v míst-

ních vinných sklepích. Nebo že zhasí žízeň pivem po místní gurmánské specialitě v příjemné hospůdce u cyklostezky,“ argumentuje senátor Ivo Valenta. „Při přijímání zákonů se často argumentuje zahraničními zkušenostmi. A proč by to v případě cyklistů mělo být jinak? Vždyť je zcela nesmyslné, aby cyklista na Slovensku nebo v Rakousku mohl legálně ochutnat místní víno, kde je povoleno 0,5 resp. 0,8 promile alkoholu, a sotva přejeđe přes hranice na Moravu, musí dát moravskému vinaři košem, nebo riskovat pokutu až 20 tisíc Kč,“ dodal Valenta.

informace z parlamentu

Opožděná odpověď Andreji Babišovi

■ **PhDr. Pavel Žáček, Ph.D.** zakladatel a první ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů | poslanec parlamentu za ODS od r. 2017 | historik

V souvislosti s projednáváním důvěry druhé vlády Andreje Babiše v poslanecké sněmovně jsem byl ve středu po 22. hodině dvakrát osloven premiérem.

Cituji ze stenozáznamu: A potom k tomu STB, prosím vás. Nemohl by pan Žáček jít ven za tymi demonstranty a povykládat jim, jak to bylo s tou polistopadovou komisí? Proč vám trvalo 14 let, než jste otevřeli svazky STB? Proč ministr vnitra za KDU-ČSL zničil a skartoval 25 tisíc svazků? Proč? Proč se prodávaly lustráky údajně za dvě stě litrů? Co jste tady dělali po té revoluci? Pak si Babiš začal vyřizovat své účty s Miroslavem Kalouskem: On mi nebude tu navykládat o STB! Já jsem třikrát vyhrál soud! Tak choděte to říct tým demonstrantům. A pak ještě jednou: Takže nechtě to pan Žáček jde říct jim. A já jsem soud vyhrál. A já jsem zažaloval jako Slovenskou republiku na

Evropský soud pro lidské práva. Vyhraju to! Takže vy mi tady nebudete nadávat do estébáků! Já jsem žádný estébák nebyl! Stále sice nechápu, proč se mě premiér Babiš snažil vtáhnout do své dramatické eskapády, a vyzýval mě jako opozičního poslance, který navíc předtím jasně vyslovil svůj nesusouhlasný názor s jeho polokomunistickou vládou, abych šel cokoliv vysvětlovat demonstrantům před budovu poslanecké sněmovny.

Během dvou minut u řečnického pultu jsem pochopitelně nestačil reagovat na veškeré nepravdy či nepřesnosti obsažené v Babišových tvrzeních, a proto mi nezbyvá než uvést veškeré důležité informace na pravou míru touto cestou. Sliboval

jsem ostatně v určité nadsázce, že mohu přednést kolegům poslancům na tato témata separátní přednášku, ale opravdu na to před hlasováním nebyl čas ani prostor.

Ad 1. Není sice jasné, jakou „polistopadovou komisí“ měl Andrej Babiš na mysli, ale zřejmě šlo o parlamentní vyšetřovací komisi pro objasnění událostí 17. listopadu 1989, o které jsem v roce 2013 připravil rozsáhlou edici „Vypovídat pravdu a nic nezamlčet“, jejíž první díl byl vydán Ústavem pro studium totalitních režimů a druhý po ovládnutí instituce neomarxistickými normalizátory a cenzory na Liberálně konzervativní akademii Cevro. Mimochodem valná část editovaných dokumentů pocházela z příslušného fondu Federálního shromáždění ČSFR uloženého v Archivu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. >

Pokud by si prostudoval publikované informace o této vyšetřovací komisi, dozvěděl by se, že její činnosti v letech 1990–1991 vyvrcholila lustracemi a odhalováním příslušníků a spolupracovníků Státní bezpečnosti ve federální vládě, Kanceláři prezidenta republiky a dalších vrcholových úřadech, a také ve federálním parlamentu, což bylo tehdy masivně medializováno. Její rozsáhlé aktivity – viz výše zmíněná edice – vedly až k přijetí tzv. lustračního zákona v říjnu 1991.

Pokud by již tehdy Andrej Babiš působil jako ministr československé či slovenské vlády, ředitel či náměstek vybraných ústředních státních institucí, byl by vylustrován a ze své pozice odvolán. Pokud by byl poslancem, vyšetřovací komise by ho nechala vylustrovat a v případě setrvání ve funkci zveřejnila. Přijetím tzv. lustračního zákona [č. 451/1991 Sb.] byly od listopadu 1991 stanoveny některé další předpoklady pro výkon funkcí v orgánech státní správy volbou, jmenováním nebo ustanovováním, které vylučovaly, aby se premiérem, ministrem, ale i dalšími vedoucími představiteli stali příslušníci či agenturní spolupracovníci Státní bezpečnosti, členové komunistické nomenklatury atd. Blíže doporučuji svůj článek Lustrační zákony v České republice. Aplikace zákonů č. 451/1991 Sb. a č. 279/1992 Sb. <https://www.ustrcr.cz/data/pdf/konference/20let-pote/twenty-years-after-zacek.pdf>

Ad 2. Úplné otevření svazků Státní bezpečnosti veřejnosti netrvalo čtrnáct let, ale bohužel více než let osmnáct: první, velmi nekvalitní zákon z roku 1996 zpřístupnil v České republice pouze limitovanou množinu operativních svazků, další rozšíření přišlo až v roce 2002. Zbývá svazková agenda československých kontrarozvědných i rozvědných útvarů Státní bezpečnosti, zpravodajských orgánů Pohraniční stráže a vojenské rozvědky, byla až na malé jednotliviny odtajněna a zpřístupněna při vzniku Ústavu pro studium totalitních režimů a Archivu bezpečnostních složek na přelomu roku 2007/2008.

Na Slovensku však byly svazky tamních útvarů Státní bezpečnosti, včetně agenturního svazku XII. správy SNB s krycím jménem „Bureš“ (registrační číslo 25085, zaveden 12. 11. 1980, z osobního spisu důvěrníka převeden 23. 11. 1982 na agenturní), odtajněny a otevřeny až v roce 2004 po vzniku Ústavu paměti národa a jejich odtajnění předsedou správní rady Jánem Langošem. Právě

odhalení agenturní sítě slovenských útvarů Státní bezpečnosti zveřejněním registračních protokolů na webu a politické ambice v sousední České republice donutily Andreje Babiše k podání žaloby na Ústav paměti národa.

Proč to trvalo tak dlouho? Dobrá otázka, spíše by však měla být určena pro první postkomunistické politické garnitury z let 1990–1991. Mohu si pouze dovolit zaspokulovat: Pokud by byly operativní archivy v úplnosti otevřeny, tak jak tehdy chtěla česká i slovenská veřejnost, pravděpodobně bychom dnes neřešili tajného spolupracovníka v čele vlády.

Dalším důvodem byl silný a dlouholetý odpor nejenom KSČM, ale také ČSSD, soupeřících o stejný radikálně levicový elektorát, jenž vyrovnávání se s minulostí a zejména otevírání archivů dokumentujících mocenské praktiky totalitního režimu a odhalujících komunistické zločiny, rozhodně nepodporoval. Doporučuji tudíž premiérovi Babišovi, aby se obrátil na své koaliční partnery, pokud by chtěl znát přesné důvody jejich odporu proti poznávání třináctých komnat komunistického režimu.

Ad 3. Žádný ministr vnitra za KDU-ČSL – myšlen zjevně Richard Sacher – nezničil a neskartoval 25 000 svazků Státní bezpečnosti. O zničení desítek tisíc agenturně-operativních svazků a spisů rozhodl již v první dekádě prosince 1989 faktický velitel Státní bezpečnosti I. náměstek ministra vnitra generálporučík Ing. Alojz Lorenc, CSc. Blíže doporučuji svůj článek „Můžou přijít, jsme hotovi...“ Tzv. Lorencova „skartace“ z prosince 1989 v dokumentech <https://www.ustrcr.cz/data/pdf/clanky/lorencova-skartace.pdf>

Tato tzv. skartace se v Bratislavě na XII. správě SNB dotkla i agenturního svazku s krycím jménem „Bureš“, jehož podstatné části – včetně složky vlastnoručních zpráv – byly vytrženy a zničeny dne 4. prosince 1989.

Na rozdíl od Slovenska, kde se z operativního archivu Státní bezpečnosti v první polovině roku 1990 ztratilo několik desítek svazků (mezi nimi se ovšem tehdy bezvýznamný „Bureš“ nenacházel), využívaných následně v politickém boji a kompromitací protivníků slovenským premiérem Vladimírem Mečiarom, se z přímé gesce federálního ministra vnitra Richarda Sachera ztratilo pouze několik svazků a spisů, pravděpodobně včetně agenturního svazku jeho stranického předsedy Josefa Bartončíka.

Ad 4. O údajném prodávání „lustráků“, čili lustračních svědčení, vydávaných ministerstvem vnitra, „za dvě stě litrů“, jsem nikdy neslyšel. Od předání registračních a archivních protokolů centrálních i regionálních útvarů Státní bezpečnosti Ústavu paměti národa či Archivu bezpečnostních složek a jejich zveřejnění na webu (na Slovensku 2004, v České republice 2008–2010) je absolutně vyloučeno jejich falšování.

Ministerstvo vnitra sice muselo v minulých letech u některých osob vydat nová osvědčení, ale to se spíše týkalo případů, kdy nemělo k dispozici ověřitelné originály evidenčních podkladů (protokoly III. správy SNB – vojenské kontrarozvědky, které zůstaly až do počátku roku 2008 ve správě ministerstva obrany). V několika případech Archiv bezpečnostních složek doplnil do lustračního systému záznamy z evidenčního systému z počátku padesátých let, ukryté v Archivu ministerstva vnitra, které nebyly ze záhadných důvodů před rokem 2008/2009 využívány k lustračnímu šetření.

Za sebe mohu bez ironie říci, že jsem se od „revoluce“ v různých úředních pozicích snažil archivní materiály, svazky i spisy, či celé fondy, zpřístupnit české i zahraniční veřejnosti, a dostat pod řádný režim zákona. To se proti vůli řady vlivných politických subjektů i institucí podařilo až v letech 2007/2008, sice později než naše veřejnost čekala (jako předposlední v postkomunistické Evropě), ale zato v době, kdy již bylo možné využít moderních technologií, zejména digitalizace k uchování a zpřístupňování archivovaných svazků, spisů i dalších materiálů. Tak se podařilo v poměrně krátké době ve vysoké kvalitě naskenovat na 30 milionů stránek dokumentů, proti vůli různých zpátečníků, zejména z řad archivářů, žijících mentálně hluboko v minulosti. A zabránit tak opětovnému uzavření archivů.

Chápu, že tomu Andrej Babiš v průběhu pirátských 90. let neměl příliš času věnovat pozornost, ale jinak jsme kromě celkové transformace státu a společnosti přijímali také zákony o rehabilitaci, zmírňování některých majetkových a jiných křivd, navrácení majetku KSČ, restitucích, protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu či o účastnících odboje a odporu proti komunismu.

Ad 5. K údajně vyhraným Babišovým soudním přím na Slovensku lze ve zkratce poznamenat, že také žalovaný Ústav paměti národa v Bratislavě je považuje za vyhrané. Domnívám se, že oprávněně.

Ad 6. V samotném závěru musím zopakovat své přesvědčení prezentované již v poslanecké sněmovně, že bývalá koalice s Bohuslavem Sobotkou v čele a prezidentem Milošem Zemanem za zády nese bezprostřední politickou zodpovědnost nejprve za porušení tzv. lustračního zákona, ustanovení Andreje Babiše do funkce vicepremiéra – ministra financí a pak následnou novelu služebního zákona, legalizující předchozí protiprávní postup. Pokud by totiž i nadále ministři předkládali lustrační osvědčení, jako tomu bylo v předchozích případech počínaje koncem roku 1991, evidovaný Andrej Babiš by i dnes dostal pozitivní verzi tohoto dokumentu. Ministerstvo vnitra totiž na své praxi vydávání lustračních osvědčení ani na základě prohraných rozsudků nemůže dle zákona nic měnit. A jak všichni dobře víme, premiér díky slovenskému ústavnímu soudu takový rozsudek k dispozici ani nemá.

Před volbami v Praze

■ **RNDr. Jan Koukal, CSc.** primátor hl. města Prahy 1993–1998 | velvyslanec v Rakousku 2006–2012 | pedagog na Newton College Praha | podnikatel

Blíží se komunální volby a měli bychom se zamyslet, co přineslo končící volební období, kde se sliby naplnily, kde ne. V Praze je to problematické, protože snad kromě několika městských částí, nějaký vizionářský, rozvojový program stávající pražské koalice si asi těžko někdo z nás vybaví.

Důvodem je, že nic tak zásadního nebylo a výsledky ve srovnání nejen s metropolí u sousedů, ale i s jinými městy u nás zaznamenatelné, fakticky nejsou. Za toto volební období je pro dnešní politiku radnice spíše charakteristická stagnace, neschopnost rozhodování, nebo konflikty v koalici. To, že primátorka na konci volebního období došla k poznání, že řízení města je opravdu složitá a pracná úloha a že už nebude kandidovat, je pro nás občany poněkud pozdě. Úloha radnice je spravovat město ku prospěchu jeho obyvatel a ne sloužit jako školící pracoviště pro vrcholné politiky. Jistě to neznamená, že volení zastupitelé se ve svých funkcích neučí a nesetkávají se s novými výzvami. Ale jako v každém řemesle ten základ už musíte mít. Co nás asi čeká, lze vyvodit například z poslední senátní kampaně, která byla plná hesel o vytlačení kamionů z Prahy. Na mnoha billboardech to sliboval i dnešní premiér. Krom toho, že je to samotné hospodářsky problematické a systém terminálů je součástí každého velkého města, to podstatné je nenaplněný prázdný slib. Nestalo se vůbec nic. Již dnes se objevují volební hesla pro podzimní volby a trend prázdných slibů bude opět s námi. Bohužel těm slibům nakonec mnozí uvěří a po volební selance možná budou opět vycházet do ulic jako se děje dnes při procitnutí z výsledku tvorby naší vlády. Pobavil mne billboard, kde se voličům slibuje profes-

sionální vedení města. Nic nevdává, že hlavní protagonistu nikdy v komunální politice nebyl a opět se to zřejmě hodlá v nějakém rychlokurzu v rámci vysoké radniční funkce naučit. Ostatně jeho billboardová kolegyně na tom není o moc lépe. Nebudu psát o koho jde, to určitě poznáte i bez toho.

Je mi smutno, když srovnávám rozvoj města Vídně, kde jsme měl čest působit jako velvyslanec. Například rychlost vybudování nového městského centra dopravy a služeb, tj. nového hlavního nádraží je v Praze za radnice poslední doby absolutně nepředstavitelná. Zajedte tam vlakem, doporučuji. Vůbec celý systém příměstské a městské dopravy, obnova, ale i budování nových silnic běží u sousedů tempem, které je pro nás v říši snů. U nás tak něco málo opravíme, určitě vyměníme svodidla, což by opravdu

nemuselo být prioritní. Jiné oblíbené dopravní malostavby jako je budování různých omezení, to dopravu neřeší, ale spíše komplikuje. Úděsná situace je kolem tunelového komplexu, kde se s nekonceptností, ve správě města setkáváme denně. Možná se vám to bude zdát jako maličkost, ale jdete-li na kávu ve středu Vídně, nebrodíte se nedopalky cigaret kolem zastávek, město se zametá dvakrát někde třikrát denně. Až komická situace je kolem různých lávek přes řeky, říčky a potoky. Myslím, že kdyby se někdo probral archivy nebo jenom šuplíky odborných pražských i radničních zakládaných podniků, jednak by už dávno konal a jednak by věděl, jak dále postupovat. Takovými drobnostmi bych mohl popsat určitě celou stránku a Praha by v nich nehrála důstojnou roli.

Za dost důležité považuji, že v konkurenci ostatních metropolí, ale i jiných regionálních center Praha spí. Nemá v této soutěži vizi svého postavení, místa na výsluní. Jenom historie, a to, co nám tady naši předkové zanechali, nestačí. Symbióza nové dynamiky s geniem loci je velkou výzvou a samozřejmě možností a nástrojem. Praha žije z podstaty, a to je, jak všichni, kteří se samostatně živí, ať jako řemeslníci nebo podnikatelé vědí, cesta špatným směrem. I město musí inovovat. Marně hovoříme o tzv. Chytrém městě. To není dobíjení telefonů z několika městských laviček. To jsou vizionářské koncepty, které se díky dynamice dnešní doby jinde stávají realitou. Kombinují několik souběžných oborů od energetiky, přes nakládání s odpady, dopravu, komunikace, bezpečnost a různé služby konče. To je udržitelný rozvoj a naplnění cíle spokojenosti obyvatel se svým prostředím pro život.

Vážený pane poslanče/pane předsedo/senátore ... nevím kdo všechno...

■ **Jiří Kvasnička** majitel A A A radiotaxi s.r.o.

Dne 8. června 2018 se na Ministerstvu dopravy konala pracovní schůzka expertní skupiny pro taxislužbu, na které se projednávala novela zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, jejíž návrh předkládá Ministerstvo dopravy. Těto schůzky jsem se osobně účastnil.

§ 21da

Povinnosti zprostředkovatele taxislužby

(1) Je-li uzavření přepravní smlouvy mezi dopravcem a zájemcem o provedení

přepravy formou taxislužby zprostředkováno za úplaty jinou osobou (dále jen „zprostředkovatel taxislužby“), je zprostředkovatel taxislužby povinen zajistit, aby

- a) přeprava byla poskytnuta podnikatelem v silniční dopravě,
- b) vozidlo, kterým bude přeprava poskytnuta, bylo vozidlem taxislužby nebo vozidlem cestujícího, a
- c) řidič, který přepravu provede, byl držitelem
 1. oprávnění řidiče taxislužby, a
 2. osvědčení o složení zkoušky podle § 21b odst. 1, stanovila-li obec, na jejíž území má být přeprava zahájena, řidiči povinnost zkoušku složit. >

(2) Zprostředkovatel taxislužby je povinen vést evidenci zprostředkovaných přeprav. Evidence zprostředkovaných přeprav obsahuje u každé zprostředkované přepravy jméno a příjmení nebo obchodní firmu dopravce, který přepravu poskytl, adresu jeho sídla, jeho identifikační číslo osoby a údaje o době a místu zahájení přepravy. Údaje o zprostředkované přepravě se v evidenci uchovávají po dobu nejméně 3 let ode dne ukončení zprostředkované přepravy.

§ 34d

(3) Ministerstvo dopravy zveřejní po dobu platnosti koncese způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě uvedené v § 34b odst. 2 písm. a), b), d) a v § 34b odst. 3, kromě adresy místa trvalého pobytu a data a místa narození, a dále zveřejní počet velkých vozidel, se kterými podnikatel v silniční dopravě dopravu provozuje, a sériové číslo eurolicence a jejích opisů, pokud byly vydány. Ministerstvo dopravy dále zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup u průkazu řidiče taxislužby údaj o jeho platnosti a u vozidla taxislužby údaj o jeho evidenci.

§ 35

(5) Zprostředkovatel taxislužby se dopustí přešlapku tím, že

a) nezajistí splnění podmínek podle § 21da odst. 1, nebo

b) v rozporu s § 21da odst. 2 nevede evidenci zprostředkovaných přeprav ve stanoveném rozsahu.

(7) Za přešlepek lze uložit pokutu do

b) 350 000 Kč, jde-li o přešlepek podle odstavce 2, 5 nebo 6,

(8) Za přešlepek podle odstavce 5 lze uložit zákaz činnosti od 6 měsíců do 3 let nebo zveřejnění rozhodnutí o přešlapku, jestliže se jej dopustil zprostředkovatel taxislužby, kterému byl v posledních 5 letech opakovaně uložena správní trest za přešlepek podle odstavce 5.

Připomínka k Novole: Povinnosti zprostředkovatele uvedené v § 21da jsou nesplnitelné, a tudíž zejména protiústavní.

Rekapitulace: Společnost A A A radiotaxi s.r.o. realizuje denně zprostředkování okolo 4 000 přeprav cca 1 000 vozidly taxislužby na území zejména hlavního města Prahy a okolí. Ve špičkách okolo 6 000. Proces zprostředkování takového množství přeprav probíhá automaticky za použití špičkových komunikačních technologií. Každé realizované přepravě předchází výběr nejhodnějšího řidiče a vozidla taxislužby. Na výběr jednoho řidiče a vozidla připadají průměrně 3 řidiči a tři příslušná vozidla taxislužby z celkového počtu cca 1000 řidičů a vozidel. Celý proces každého jednotlivého zprostředkování musí být radiodispečink schopen provést řádově během zlomku vteřiny.

Novela požaduje, aby zprostředkovatel pro každou jednotlivou přepravu zajistil, že bude provedena podnikatelem v silniční dopravě, vozidlo bude evidováno jako vozidlo taxislužby, řidič bude mít oprávnění řidiče taxislužby a bude držitelem osvědčení o složení zkoušky řidiče taxislužby na základě vyhlášky obce. Novela požaduje, aby

zprostředkovatel vedl evidenci zprostředkovaných přeprav s údaji o dopravci, který přepravu prováděl. K tomu, aby zprostředkovatel mohl příslušné požadavky průběžně plnit, zveřejní Ministerstvo dopravy způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje o platnosti průkazů řidiče taxislužby všech řidičů taxislužby evidovaných v České republice a údaje o evidenci vozidla taxislužby pro všechna vozidla taxislužby evidovaná v České republice ve formátu.pdf. Konečně za zprostředkování dvou jízd během 5ti let, kdy zprostředkovatel použije provozovatele, řidiče a vozidlo taxislužby, nesplňující všechny požadavky dané Novelou hrozí likvidační sankce 3 roky zákauz činnosti. Taková sankce znamená samozřejmě konec činnosti zprostředkovatele jako takového. Pokud dobře počítám, tak v případě společnosti A A A radiotaxi s.r.o. máme:

4000 přeprav denně x 365 dní v roce x 5 let = 7 300 000 zprostředkování přeprav v taxislužbě celkem za 5 let. Pokud v případě dvou z těchto sedmi milionů a třista tisíc přeprav budou 2 slovy dvě realizovány během 5 po sobě jdoucích let při nesplnění podmínek Novel, znamená to konec činnosti zprostředkovatele.

Na tomto místě bych opravil text v úvodu tohoto dokumentu následovně: (dále také jen „Novela“) na text (dále také jen „Nesmysl“).

Vysvětlení Nesmyslu:

Ministerstvo dopravy umožní zprostředkovateli přístup do nějaké databáze, kde bude příslušný operátor radiodispečinku hledat ručně údaje o platnosti průkazu řidiče taxislužby a o evidenci jeho vozidla taxislužby před každým jednotlivým zpracováním zprostředkování konkrétní jedné jízdy, přičemž takových úkonů k jednomu zprostředkování, jak jsem zmínil výše, bude okolo třech. Odpovědi z Ministerstva dopravy budou nějaké blíže zákonem neurčené.pdf dokumenty, v kterých se bude operátor „hrabat“ a celý proces zprostředkování v době trvání řádově zlomku vteřiny se časově zhroutí.

Pokud řidič taxislužby bude u zprostředkovatele evidován jako zaměstnanec v pracovněprávním vztahu s nějakým jiným zaměstnavatelem – podnikatelem v silniční dopravě – provozovatelem silniční dopravy – dopravcem a pracovněprávní vztah zanikne, přičemž řidič tuto skutečnost zprostředkovateli neoznámí, není tuto skutečnost Ministerstvo do-

pravy zprostředkovateli schopno poskytnout a řidič bude dále smluvním partnerem zprostředkovatele, který je opět vystaven své likvidaci za nesplnění příslušného ustanovení Nesmyslu. Zprostředkované přepravy zprostředkovatelem v tomto případě nebudou prováděny provozovatelem taxislužby, ale fyzickou osobou bez koncese k provozování taxislužby – černým taxikářem. Přitom vozidlo taxislužby příslušného provozovatele potažmo řidiče taxislužby bude dále evidováno jako řádně evidované a provozované dopravcem, protože evidované vozidlo taxislužby je vždy vázáno pouze k provozovateli taxislužby a ne k řidiči taxislužby. >

Stejně tak i průkaz řidiče taxislužby nepozbývá platnosti v případě, že řidič taxislužby ukončí nějaký určitý pracovněprávní vztah, protože průkaz řidiče taxislužby je vztažen pouze k osobě řidiče taxislužby a ne k osobě dopravce.

Konečně pokud řidič taxislužby z nějakého důvodu pozbude osvědčení o zkoušce řidiče taxislužby, není Ministerstvo dopravy opět schopno o tomto podat zprostředkovateli informaci, protože evidence těchto osvědčení, pokud vůbec nějaká existuje, je v kompetenci příslušných obcí a ne Ministerstva dopravy. I v tomto případě nesplní zprostředkovatel povinnost danou Nesmyslem a bude zlikvidován.

Výše uvedená a diskutovaná ustanovení Nesmyslu vykazují velké logické chyby, jsou zřejmě prokorupční, diskriminační a likvidační pro vybranou skupinu z podnikatelů – zprostředkovatelů v silniční motorové dopravě taxislužbě, jak již jsem zmínil výše stručně řečeno nesplnitelné. Samozřejmě, jsou také vzhledem ke své velké hlouposti a logické do očí bijící nesprávnosti snadno identifikovatelné jistě opravitelné tak, aby zákon o silniční dopravě byl i nadále právní normou České republiky, která se hlásí k principům spravedlnosti, demokracie a svobody rovného podnikání bez možnosti existence korupce. Na Nesmyslu pracuje Ministerstvo dopravy od října 2017 a již první znění obsahovala výše uvedené ustanovení Nesmyslu. Společnost A A A radiotaxi s.r.o. po celou dobu od zveřejnění Nesmyslu Nesmysl komunikuje s Ministerstvem dopravy a důrazně ho odmítá.

Žádost

Na výše uvedeném jednání zaznělo z úst pana JUDr. Ondřeje Michalčíka ředitele odboru veřejné dopravy Ministerstva dopravy a paní Mgr. Jany Nádvorníkové, vedoucí oddělení státní správy, odboru veřejné dopravy Ministerstva dopravy, že výše uvedená ustanovení Nesmyslu byla do Nesmyslu zapracována na základě politické objednávky. Jinými slovy údajně ustanovení Nesmyslu nebyly konstruovány na základě odborných prací, věcných diskusí a dalších legitimních zákonotvorných procesů, ale pouze na základě politického nekvalifikovaného diktátu nějakou politickou organizovanou mocenskou skupinou. Samozřejmě takové informace ze strany kompetentních pracovníků Ministerstva dopravy mne osobně velmi znepokojují a proto Vás

Žádám

o informaci, zda právě vaše politická strana (klub, hnutí, ...) vytvářela politický tlak na Ministerstvo dopravy, který vedl k přípravě Nesmyslu a v případě že ne také o pomoc vedoucí k nápravě v dané věci.

Děkuji za odpověď.